

LEGE nr. 469 din 9 iulie 2002 privind unele masuri pentru întarirea disciplinei contractuale
Parlamentul României adopta prezenta lege.

Art. 1

(1) Prezenta lege se aplica tuturor contractelor încheiate pentru realizarea actelor de comert de catre agentii economici comercianti, persoane juridice, si comercianti, persoane fizice, denumite în continuare parti contractante, indiferent de forma de proprietate.

(2) Contractele încheiate în cadrul procesului de privatizare se vor supune normelor speciale emise în acest sens, prezenta lege constituind norma generala în aceasta materie.

Art. 2

(1) Partile contractante enumerate la art. 1 alin. (1) vor întreprinde toate diligentele pentru stipularea de clauze care sa asigure realizarea obiectului contractului.

(2) Contractul trebuie sa cuprinda în mod obligatoriu, în functie de natura sa, clauze contractuale referitoare la: obligatiile ce revin partilor în derularea contractului, conditiile de livrare si de calitate a bunurilor si/sau serviciilor, termenele, modalitatile de plata si de garantare a platii pretului, instrumentele de plata si clauzele de consolidare a pretului în conditiile inflatiei si devalorizarii, riscul contractual, precum si modul de solutionare a eventualelor litigii aparute în legatura cu derularea si executarea contractului.

(3) Partile contractante pot depune diligentele necesare în scopul obtinerii de informatii privind credibilitatea financiara si seriozitatea persoanei juridice sau a persoanei fizice cu care intra în raporturi contractuale, în conformitate cu reglementarile Bancii Nationale a României privind organizarea si functionarea Centralei Incidentelor de Plati.

Art. 3

(1) Partile contractante au obligatia efectuarii tuturor platilor la data scadentei, stabilita conform contractelor.

(2) Partile contractante vor organiza evidenta obligatiilor de plata pe scadente, potrivit contractelor.

Art. 4

(1) În contractele încheiate partile contractante vor prevedea ca, în cazul neîndeplinirii în termen de 30 de zile de la data scadentei a obligatiilor prevazute la art. 3 alin. (1), debitorii sa plateasca, în afara sumei datorate, penalitati pentru fiecare zi de întârziere.

(2) În contractele comerciale dintre partile contractante, indiferent de forma în care acestea se încheie, în afara penalitatilor contractuale prevazute la alin. (1), pentru compensarea prejudiciului suferit de catre creditor ca urmare a îndeplinirii cu întârziere sau a neîndeplinirii obligatiilor asu-mate de debitor, se pot include si daune-interese pentru neexecutarea totala sau partiala a contractului, sub forma daunelor moratorii sau a celor compensatorii.

(3) Totalul penalitatilor pentru întârziere în decontare, prevazute la alin. (1) si (2), nu poate depasi cuantumul sumei asupra careia sunt calculate, cu exceptia cazului în care prin contract s-a stipulat contrariul.

Art. 5

(1) Partile contractante, persoane juridice, care, cu rea-credinta stabilita în conditiile legii, nu își îndeplinesc obligatiile asumate prin contract, vor sista orice plata reprezentând sporuri, cu exceptia celui de vechime, indemnizatii si premii pentru membrii consiliilor de administratie, directorii generali, directorii generali adjuncti, directorii si directorii adjuncti, precum si achizitii de bunuri mobile sau imobile.

(2) Comerciantii, persoane fizice, care, cu rea-credinta stabilita în conditiile legii, nu își îndeplinesc obligatiile asu-mate prin contract, vor sista, de la data intrarii în vigoare a prezentei

legi, orice achizitii de bunuri mobile sau imobile.

Art. 6

(1) Partile contractante pot realiza platile prin utilizarea urmatoarelor instrumente de plata garantate si/sau mecanisme de mobilizare a creantelor:

a) ordin de plata;

b) cec, certificat conform prevederilor Legii asupra cecului nr. 59/1934, cu modificarile ulterioare;

c) cambie si bilet la ordin, avalizate de o societate bancara si acceptate în prealabil de obligatul principal, conform prevederilor Legii asupra cambiei si biletului la ordin nr. 58/1934, cu modificarile ulterioare;

d) forfetare sau factoring.

(2) În întelesul prezentei legi, mecanismele de mobilizare a creantelor, prevazute la alin. (1) lit. d), se definesc astfel:

a) forfetarea este contractul prin care un vânzator sau prestator de servicii își vinde creantele pe care le are asupra unui cumparator sau beneficiar unei societati bancare sau unei institutii financiare specializate, contra unei taxe de forfetare;

b) factoringul este contractul încheiat între o parte, denumita aderent, furnizoare de marfuri sau prestatoare de servicii, si o societate bancara sau o institutie financiara specializata, denumita factor, prin care aceasta din urma asigura finantarea, urmarirea creantelor si prezervarea contra riscurilor de credit, iar aderentul cedeaza factorului, cu titlu de vânzare, creantele nascute din vânzarea de bunuri sau prestarea de servicii pentru terti.

Art. 7

În termen de 20 de zile de la data intrarii în vigoare a prezentei legi administratorii societatilor comerciale cu capital majoritar de stat si ai regiilor autonome cu datorii rezultând din neexecutarea la scadenta a obligatiilor contractuale asumate vor convoca adunarile generale extraordinare ale actionarilor sau asociatilor, respectiv consiliile de administratie, pentru a decide, la propunerea conducerii executive, asupra masurilor legale care se impun a fi luate în vederea executarii acestor obligatii.

Art. 8

(1) Partile contractante vor introduce cereri de chemare în judecata în vederea recuperarii creantelor, cu exceptia celor reglementate prin norme speciale.

(2) Dupa pronuntarea unei hotarâri judecatoresti definitive în favoarea sa, prin executorul judecatoresc, conform prevederilor legale în vigoare, creditorul va urmari patrimoniul debitorului, în urmatoarea ordine:

a) mijloace banesti, inclusiv disponibilitatile aflate în conturile bancare;

b) active financiare de orice fel;

c) produse finite, materii prime si materiale, mijloace fixe;

d) creante si alte valori patrimoniale aflate în circuitul civil.

Art. 9

(1) Titlul executoriu este prezentat de executorul judecatoresc bancilor sau oricaror persoane juridice sau fizice care detin valori patrimoniale ale debitorului, sub orice forma ar fi acestea, si are prioritate în satisfacerea creantei, cu exceptia creditorilor cu garantii reale mobiliare si imobiliare.

(2) În cazul în care, pentru executarea silita a unei hotarâri judecatoresti în materie comerciala, sunt necesare informatii privind sumele depuse si operatiunile efectuate pe numele persoanelor fizice si juridice, bancile sunt obligate sa transmita, la cererea scrisa a instantei de executare sau a executorilor judecatoresti, informatiile solicitate. Personalul bancii nu poate uza, în folos

personal, de informatiile bancare pe care le detine sau de care a luat cunostinta în orice mod.
(3)Prevederile alin. (2) se aplica si persoanelor care obtin, din activitatea de control si supraveghere sau din rapoarte ori documente ale bancii, informatii de natura celor aratate mai sus.

(4)În cazul nerespectarii dispozitiilor alin. (2) si (3) se aplica masurile prevazute la art. 1081 alin. 1 pct. 2 lit. f) si art. 1083 din Codul de procedura civila, cu modificarile si completarile ulterioare.

Art. 10

(1)Constituie contraventie si se sanctioneaza cu amenda de la 100.000.000 lei la 300.000.000 lei urmatoarele fapte:

a)neefectuarea, cu rea-credinta stabilita în conditiile legii, de catre debitor a platilor la data scadentei, potrivit art. 3 alin. (1), cu exceptia celor reglementate prin norme speciale;

b)neasigurarea evidentei obligatiilor de plata pe scadente, conform art. 3 alin. (2);

c)încalcarea prevederilor art. 5.

(2)Contraventiile prevazute la alin. (1) se constata si sanctiunile se aplica de persoane anume desemnate din organele de control fiscal ale Ministerului Finantelor Publice.

Art. 11

Contraventiilor prevazute de prezenta lege li se aplica dispozitiile Ordonantei de Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contraventiilor, aprobata cu modificari si completari prin Legea nr. 180/2002, cu exceptia art. 28 si 29.

Art. 12

Contractele încheiate pâna la data intrarii în vigoare a prezentei legi de partile contractante cu principalii creditori si societatile bancare finantatoare ramân în vigoare, cu respectarea termenelor de plata si a cuantumului sumelor stabilite la data încheierii acestora.

Art. 13

La data intrarii în vigoare a prezentei legi se abroga Ordonanta de urgenta a Guvernului nr. 10/1997 cu privire la diminuarea blocajului financiar si a pierderilor din economie, publicata în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 72 din 22 aprilie 1997, aprobata si modificata prin Legea nr. 151/1997, cu modificarile si completarile ulterioare, precum si orice alte dispozitii contrare.

Art. 14

Prezenta lege intra în vigoare în termen de 30 de zile de la publicarea ei în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Aceasta lege a fost adoptata de Camera Deputatilor în sedinta din 6 iunie 2002, cu respectarea prevederilor art. 74 alin. (2) din Constitutia României.

PRESEDINTELE CAMEREI DEPUTATILOR

VALER DORNEANU

Aceasta lege a fost adoptata de Senat în sedinta din 24 iunie 2002, cu respectarea prevederilor art. 74 alin. (2) din Constitutia României.

p.PRESEDINTELE SENATULUI,

DORU IOAN TARACILA

Publicat în Monitorul Oficial cu numarul 529 din data de 19 iulie 2002